

føler jeg mig overbevist om. Den højtærede Finansminister vil kunne udsætte disse 5 Mill. i Banker og faa den Rente ind, som Staten skal svare af dem. Staten vil derved faa et betydeligt Rentetab, og det synes mig ikke at være god Økonomi at laane Penge og have dem liggende aarevis for at tabe Rente paa dem. Men ogsaa en anden Grund gør mig betænkelig ved at gaa ind paa disse 5 Mill. ud over 20 Mill., og det er den, at Lovgivningsmagten meget let ved en saadan Overflod af Penge fristes til mindre Sparommelighed. Det kan let gaa med os, som det gaar med private. Naar de laane mere, end de i Øjeblikket have Brug for, fristes de til en mindre sparommelig Anvendelse af Pengene. Det ser man ofte ude paa Landet, at en Gaardmand eller en anden Mand kan optage Laan i sin Ejendom i Kreditforeninger, og saa siger han: Naar jeg nu er ved at laane, lad mig saa tage, hvad jeg kan faa — og derved faar han en Sum, som han i Øjeblikket ikke har Brug for; denne kan han i Tiden fristes til at anvende paa en mer eller mindre uøkonomisk Maade, og Enden bliver, at han staar med en fast Gæld, som han skal forrente, og at imidlertid den Sum, som han havde tilovers ved Laanets Stiftelse, smuldrer bort mellem Fingrene paa ham. Saaledes ogsaa med Statskassen. Naar Statskassen kommer til at staa med en saadan Sum, kan den ogsaa fristes til en mindre sparommelig Statshusholdning. En saadan Fristelse ønsker jeg os ikke udsatte for. Endelig har jeg en tredje Betænkelighed og det er den, at naar Hensyn tages til den Erfaring, vi have gjort i de senere Aar, den politiske Erfaring vi have gjort i de senere Aar, saa kan en Regering fristes til Skridt, som ikke ere grundlovmæssige, netop ved en saadan Kassebeholdning. Jeg synes, at navnlig Folketinget ikke skulde være med til at fylde Penge i Kassen, mere end strengt taget nødvendigt. Saa længe Skridtet kun gaar ud paa at laane Penge til Omfrevning af Statskassens Gæld, synes det mig fuldt forsvareligt og ogsaa glædeligt, skønt jeg sammen med det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) erkender, at en Konvertering ikke er et ubetinget Gode for alle Mennesker her i Landet.

Se, disse Betragtninger gøre, at jeg stiller det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, hvorledes Finansministeren tænker sig, i alt Fald de 5 Mill. Kroner anvendte, og det Svar, jeg faar fra den højtærede Finansminister, betinger noget min Stilling til disse 5 Mill. Kroner, til dette yderligere Laan. Thi viser det sig, at den højtærede Finansminister kan gaa med

til en Anvendelse af disse Penge, som efter min Mening kan være fuldt nyttig og forsvarelig, en Anvendelse i lignende Retning, som er antydet af en æret foregaaende Taler (Blem), saa kan det være, at ogsaa jeg kan stemme for et Statslaan af 25 Mill. Kr.; men viser den højtærede Finansministers Svar, at Meningen er, at Pengene skulle gaa ind i Statskassen og der ligge og forrentes med en mindre Rente, end vi svare deraf, og saa siden bruges efterhaanden, som man faar Brug for dem, ja, saa kan jeg ikke sige andet, end at jeg er i den Grad betænkelig ved at gaa med til et saa stort Statslaan, at jeg saa maa forbeholde mig at stille Ændringsforslag om, at i det mindste 5 Mill. Kroner gaa ud. Skal man derimod gaa til at anvende disse 5 Mill. Kr. paa en Maade, som her er antydet af en foregaaende æret Taler, saa maa efter min Mening dette Lovforslag betydelig omarbejdes, der maa i alt Fald tilføjes Bestemmelse om, hvorledes disse Penge saa skulle anvendes, og der maa ikke alene tilføjes Bestemmelse om, hvorledes disse Penge skulle anvendes, men der maa jo f. Eks. Bestemmelser om, hvorledes de skulle tilbagebetales, hvorledes de igen skulle løbe ind i Statskassen, og hvorledes de saa skulle anvendes til Afkrivning paa Statskassens Gæld, anvendes til Tilintetgørelse af Statsobligationerne. Alle disse Regler maatte optages i selve Lovforslaget. Det vilde saa give Anledning til en i alt Fald temmelig speciel Forhandling af Lovforslaget. Skulde det vise sig, at den højtærede Finansminister er villig til at gaa ind paa en saadan Forhandling, og skulde det vise sig under en yderligere Debat her i Salen, at Tinget ogsaa er villigt dertil, maa jeg formode, at en saadan Forhandling ogsaa vil finde Sted i et Udvalg. Det skal jeg imidlertid, da der endnu ikke er Spørgsmaal om Udvalgs Nedsættelse, ikke holde mig til nu.

Men inden jeg slutter, ønsker jeg at gøre endnu en Bemærkning til den højtærede Minister. Saa vidt jeg havde forstaaet, var det Meningen, at naar vi udstedte disse Statsobligationer lydende paa 500 Kr. eller 700 Francs, saa skulde vi faa udbetalt 700 Francs for hver Obligation i Udlandet i Guld og derved i Virkeligheden faa i danske Penge 504 Kr. for hver Obligation. Og da det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgtreds (Blem) talte, syntes det ogsaa, at den højtærede Finansminister bejaede, at det var i Virkeligheden Meningen. Jeg er i alt Fald gaaet ud fra den Mening, men nu ser jeg, at den højtærede Finansminister i sine Motiver synes at gaa ud fra